

Лисичка-суддя (народна казка)

Автор Невідомий

Двоє котиків веселих добули собі хитро-мудро грудочку сиру. Одбігли з ним подалі й почали радитися, як його краще поділитися. Та ще й поділитися так, щоб не було кривди ні тому, ні тому, – щоб якраз по правді рівнесенько розділити.

Один котик і каже: "Давай поділимо отак, упоперек!" А другий каже: "Ні, розділимо краще вздовж!"

Отак і сперечаються. Коли це біжить лисичка. Побачила вона котиків, угледіла грудочку сиру, зупинилася та й питає:

"А що тут у вас таке? Про що сперечаєтеся?" – "Так і так, – розказують котики, – ось не знаємо, як нам краще поділити грудочку сиру". – "Е, – каже лисичка, – це можна дуже добре зробити! Ось дайте, я вам поділю!"

Котики й оддали їй грудочку сиру, щоб вона розділила. Лисичка переломила грудочку сиру надвое, а далі й каже: "Ні, оцей шматочок – більший, треба порівняти!"

Та й над'їла один шматочок.

"А тепер, – каже, – оцей більший, треба його трішки підрівняти, щоб по правді було! Не можна ж, щоб которому з вас кривда була!"

І знов над'їла. Та так рівняла, – то той шматочок над'їсть, то той, – поки стало два зовсім маленьких шматочки.

"Ну, – каже лисичка, – оце ж маєте тепер уже зовсім однаковісінькі шматочки, хоч і на важницю покладіть!" – "Ну, добре, – кажуть котики, – але ж ти багато нашого сиру з'їла! За що ти стільки нашого добра взяла?" – "Як за віщо? – одказала лисичка. – А я ж вас поділила!"